

ימים אחדים לפני תחילת מישפטו של שימעון חרמון, הנאשם ברצח כרמלה בלאס, יצאו התובעת, הסניגור והחוקר למקום שבו נמצאה הגופה. העולם הזה נלווה אליהם

חזרה למקום הפשע

נרצחת בלאס בין עצי הזית

נשות הפרקליטות מביטות בגומחה שבה נמצאה הגופה* סימני השריפה באבנים

היה מזג-אוויר סתווי חמים, ובכל זאת עברה צמרמורת קלה כאשר הגענו למקום שבו נמצאה גופתה של כרמלה בלאס, לפני שלושה חרשים בריוק.

הנוף התנכי השליו, חורשות הזיתים ורכס הריירושלים, לא היו תפאורה מתאימה לפשע אכזרי. בשמש הצהריים החמה היה קשה מאוד לתאר את הרוצח המיסתורי מתקרב במכוניתו אל חורשת הזיתים, עוצר אותה בשוליים הצרים, עומס את גופתה של כרמלה העטופה בשטיחון, יורד לטראסה השנייה ומניח שם את הגופה. אחר כך, בחשכת הלילה, ערם הרוצח ערימת אבנים, אסף זרדים ושרף את הגופה. בתוך זמן קצר חמק מהמקום, בתיקוה שעקבותיו לא יתגלו.

סיור ללא תקדים

מביוון שברמלה עברה כמריכה בבית-ספר לאחיות, ניסתה המישה טרה למצוא קשר אל תלמיד או תלמידה תושבי השטחים. אך כאשר התגלה כי כרמלה היתה בהריון מתקדם, נפתח אפיק חקירה חדש. קצין המישה מישל חדר, שהיה ראש הצח"ם, התמקד על חברה של כרמלה מזה שנים אחדות, עורך-הדין שימעון חרמון.

כמה פעמים האריכה המישה את מעצרו של חרמון, ולבסוף הגישה הפרקליטה רבורה ברלינר כתבי-אישום נגד שימעון חרמון, המאשים אותו ברצח כרמלה, וכתבי-אישום נגד אחיו הצעיר, מאיר חרמון, עורך-דין גם הוא, המאשים אותו בסיוע לאחר מעשה, בכך שעזר להעלים מגעול רכב, שבו לדרכי התביעה, רצה אחיו את כרמלה. השבוע עומד בית-הדין לשיפוט להקריא לחרמון את כתבי-אישום ולדרוש ממנו תשובה לאשמה. סניגוריו, הפרופסור דויד ליבאי

ועורך-הדין מנחם רובינשטיין, החלו מעניינים בחומר הרב שאספה המישה. אך כדי להתרשם ממראה השטח בו נמצאת הגופה, ביקשו הסניגורים כי המישה תערוך להם סיור במקום. גם התובעת החליטה כי

והתעניין אם צמיגי המכונית הותירו בו סימנים. אם אומנם גילו הצדדים תגליות מעניינות בכיקור קצר זה, הם הסתירו זאת היטב, ויגלו אותן רק במהלך המישה.

חדד בעל עיני-הקטיפה ענה לשאלות עורכי-הדין, ואחר כך הסתודר עם התובעת ואמר לה משהו על כיתמירדס. למרות המישפט המתקרב, לא שררה מתיחות בין הצדדים, ואפילו הנאשם מאיר היה שליו וחייכני.

טוב מראה-עיניים מן התמונות המצויות בתיק, וכך, בסיור בלתי-רשמי — שאין לו תקדים — יצאו כולם בשיירה לעבר נפת רמאללה.

מבטים מלאי-סקרנות

ביום השישי כבוקר נפגשו החוקר חדר, התובעת ברלינר ושתי מתמחות שלה והסניגור רובינשטיין עם הנאשם, מאיר חרמון, במיוון בית-המשפט בתל-אביב. חדר ונשות התביעה נסעו כמכונית מישה, ואחריהם נסע עורך-הדין רובינשטיין עם אחי הנאשם והמתמחה אחריהם יצא צוות העולם הזה, ששמע על המאורע המסקרן. חדר עצר לפני תחנת המישה ברמאללה, ואסף שוטר מקומי המתמצא בשטח. בתוך דקות ספורות הגיעה השיירה כולה לכביש נידח, שבין העיירה ביריות והכפר עטרה.

השוטר המקומי ירד והוביל את החבורה לעבר הטראסה השנייה מהכביש, מרחק של מטרים ספורים. הוא קפץ מגדרה-אבן אל גומחה, שבה נראו עדיין שרידי מדורה על האבנים המפויחות.

שיירת המכוניות במקום ררוס כזה עוררה תשומת-לב של הכפריים. לאט-לאט החלו מגיעים תושבים מהסביבה, שכמו הגיחו מבין השיחים. ישיש ככופה נעצר בצד הכביש ושלח מבטים מלאי-סקרנות אל העירוניים המזורים. אחרי החלו מגיעים תלמידים בית-הספר, שמהירו בגלל מהכפר הקרוב עטרה.

עורכי-הדין התרשמו מהארמה הטרשית, שנראתה קשה מאוד להפירה, והומינה שריפת גופה במקום קבורה. הם מרדו בעיניהם את המרחק מהכביש אל הטראסה השנייה, וחישבו להם איש-איש את חישבויו לגבי הטיעונים במישפט. הסניגור ברק כעניין את השוליים הצרים של הכביש

* העולם הזה צייר את התנוחה של הגופה בשעה שנמצאה. ** קצין-המישה מישל חרמון מצביע, לידו הסניגור מנחם רובינשטיין.

עיקבות בשולי הכביש** אווירה רגועה

בנייה-מקום מביטים במבקרים בכביש הנידח השערות בעניין. כבוד המישה*